

Hall 133 j. 1. (1-2)

CEITHIR

DRAIN NUADH,

65

A RINNEADH AIR THUS,

AGUS THA 'NOIS AIR AN TOIRT AM FOLLAIS,

CHUM

CUIMHNEACHAIN URAMACH

AIR

DEAGH DHAOINE,

DEAGH THEAGASG,

AGUS

DEAGH EISEIMPLEIR,

A CHUIR AIR CHOIS AGUS A CHUMAIL SUAS.

“ Ach cuimhn' is iomradh math a chaoidh,

“ Bialdh air an fhrean choir.” DAIBHIDH.

ORAN BROIN,

*A rinneadh an deigh bas ALASTAIR FRIOSAIL, D. D.
Ministeir an t-sboisgeil ann sgiore Chnuic-mbuire; le
aon dhe 'n luchd-sgiore.*

AIR Fonn—A nochd gur faon mo chadal domh,
'S mi 'g achdan na bheil bhuam.

S GUR goirt an dusgadh madain leam,
A chaismeachd so a fhuair ;
'S e bas dheagh Mhaisteir Alastair,
Ga aithrais dhuinn mu 'n cuairt ;
Chuir e mo chroidh, is maigneanaibh,
Fuidh airsneoil 'n uar a chual ;
'S co fhad 's as beo air thalamh mi,
As m' aire fhein cha ghluais.

'S e dh' fhag mo dheoruibh cabhagach,
Ruidh frasach fhar mo ghruaidh ;
'S gur iomadh aon do 'n tachar e
'S do 'n toir e acan buan ;
'S mor-bhreitheanas air thalamh e,
An diu do fharruing bhuainn ;
'S bu tu aon phrop' cho bharantach,
Ge d' chànain, 's bha s' Taobh Tuath.

Gum bu phrop' do 'n rioghachds' thu,
'S na tioma a bha cruaidh ;
'N uar bha na breith'nis sinnte ruinn,
'S tric chuir thu Iobairt suas ;
Aig deanabh spairn ro dhichiolach,
'S aig stri ri Rìgh nan sluagh ;
Mar a rinn Maois ma Israel,
Aig tagair sith, 's gu 'n d' fhuair .

Ach co anois ni cairdeas ruinn ?
 Na ni ruinn baigh, na truas ?
 Tha sinn mar Uain gun mhatharaibh,
 Air 'r fagail air gach bruach,
 S tha breithinis and Aird Righ oirn,
 Nar Faigh air thoirt bhuainn,
 A bhà mar dhion, 's mar gharadh dhuinn,
 Mar Shamu'l 's ann do 'n t-shluagh.

Co neach aig am bheil claisteaneachd,
 Nach cluinn an drast' am fuaim ;
 'S an guth co labh'r ri n' tairneanaich,
 Bho bheinn Shinai shuas :
 An *Soisgeul* air nar fagail-ne,
 'S an *solus* smalde bhuainn ;
 Cha *Coinnlear* thoirt as aite bhuainn,
 'S tha 'n *Trombpaid* sairt san Uaigh.

An Trombpaid bha g' ar barnuigeadh,
 'S g ar cuir air giard 's gach uar ;
 'N aghaidh innleachdaibh a naimhaid,
 Chum nar toirt gu slainnt' bhuan ;
 'S bhiodh tagair, mar bha Iacob
 Gu teachd na fhar', gu cruaidh ;
 Buan-chaitheis gu 'm be t-abhais e,
 An uar bhiodh cach na 'n suain.

Gur goirt anois mar dheirich dhuinn,
 Gur domhain, geur, nar leon ;
 Tha sinn mar threud gun bhuchail aic',
 Na mar long' air chuan gun seoil ;
 Gun fhios cia 'n taobh a ghluaiseas sinn,
 'S an reul bha uar dol roimh'nn,
 Air tuiteam a chum na h-uaghach,
 'S e thug an uamhain oirn.

Gur eagalach, ro uamhanach,
 Thu dhol co luadh fo' 'n fhod ;
 Tha breithinis aig luathachadh,
 'S gu 'm bheil a ghruaim gle mhor ;
 'S a liuthead Iobart uaighidheach,
 Cha thairgse suas le deoir ;
 'S coineamh fhoillaiseach bha durachdach,
 Aig urnuigh thu bhi beo.

Is aobhar clisgidh, 's curam e,
 An diomadh bhi ni 's mo',
 Nar cionnt' dhol roimh nar n-urnaighin,
 'S nar diuldeadh air an t-sheols' ;—
 A liuthad la mi-churamach,
 Bha sinn gun dusgadh fo',
 Do theagasg, falan, durachdach,
 Ga chuir gu dlu mar phoir.

B' tu 'm buachail a bha firinneach,
 Aig deanabh stri gach lo ;
 Chum do threud a thoirt gu direach,
 Gu fìor-challa na gloir ;
 Bu tu 'n TEACHDFHEAR bha co priosal,
 'S a bh' ann do linn bho t-oig ;
 Cho soillear, comhrad, 's dichiolach,
 'N am mhionachadh na coir.

'S gur truagh tha do luchd-sgior' an diu.
 Mar dhileachdain gun treor ;
 Tha 'n cupe scarbh da riridh dhoibh,
 'Tha ac' san tioms' ri oll ;
 An soisgeul bhi ga 'n diobradh,
 'S nach robh san tir na b' mho ;
 'S neoil dhorch anois aig direadh oirn,
 Och ! 's tiblidh tha nar seol.

Gur i nar monais, 's mi-churam,
 Di caithris, suird, is deoin ;
 A dhun an diu do *Chupaid* oirn,
 'S thug oirn-ne duibhre is ceo ;
 Gu 'n robh do spiorad bruite leinn,
 'S do chriodh ciurt', 'lan broin ;
 Ga d' ghreasadh chum na h-uraich ; Oh !
 Nach d' umhlaich sinn dha d' ghloir.

'Se ni an t-aobhar ditidh dhuinn,
 'S a bheir oirn binn 'sa mhod ;
 A liuthead lai' a dhinn's thu dhuinn,
 Mar striochdadh sinn do 'n choir,
 Gu 'n tigeadh breith'nis cinnteach oirn,
 Bhiodh iomadh filt' na 's geoir ;
 Och ! 's leir an diu gum b' fhirinn sud,
 Co 'r bith a chi nar doigh.

Bu tric aig togail fianais thu,
 Ann 'n aighaidh gnìomh na feoil ;
 'S an aghai' n' h-uile diomhanas,
 'S an-mhiannaibh dhe gach seors' ;
 'S ar-son na bha dhé dhiomhaireachd,
 Am briathairibh do bheoil,
 O ! 'n cluinn mi 'n leith'd gus an criochnuich mi ?
 Na 'n cualas riabh na b' mbo ?

'Sé dh' fhag anois ro-chraiteach sinn,
 'Thu bhi na d' thamh, 's na d' thosd ;
 Gun neach a sheasas t-aite dhuinn,
 'Se dh'fhag nar criodh goirt ;
 Is t-Eaglais bhi air fasachadh,
 'Se rinn nar cradh, 's nar lot ;
 Bha ga nar cumal aileasach,
 Anois gu 'n d' fhas i bochd.

Gur muladach gach Saibaid sinn,
 'N am dhol an-aird do 'n Chnoc ;
 Ri dhuinn bhi cuimhneach t-abhais-sa,
 Far b' gna leinn failt' a chuir ort ;
 Faicsin Minist'ribh ann t-aite-sa,
 Gun leithid a ghras, na chost ;
 'S an ait' nar loit a charamh dhuinn,
 'S ann dh'fhagas iad oirn sproic.

Gur iomadh aon a bharrachd oirn,
 Bha tarruing ann le 'n toil ;
 'S a bha teachd as gach *talamb*,
 As gach *bealach*, 's as gach *port* ;
 Bha beathachadh an anam leat,
 'Nois deurach air do shon ;
 'S cia fhad 's as beo air thalamh iad,
 Bhios orr' na h-eallach ghoirt.

Ach co iad riabh rinn eisdeachd riut,
 Nach eil na deur nan suil ?
 'S tha air cluinntin mú do dheighin,
 Gun d' chuir thu fein san uir ;
 Nach eil aig athrais sgeulachd ort,
 'S aig cur an ceill do chliu !
 'S mor t-iunndran le na feumainich,
 'Ga 'm beil criodhaibh reult', bruit
 'S mor t-iunndran an am Orduighin,
 'S cha neonach leam a chuis ;
 Gum bu lionmhor anam leointe,
 Dheanadh solas ri do ghnuis ;
 Bu tric a chuir thu 'n dochas iad,
 Le solus mor, 's le iuil •
 Bho d' Phiobul, 's tu aig cnodachadh
 Gu comhnard na thubh'rt thu.

'N am riarachadh nam bordaibh dhuit,
 Bu mhor thu air an cul ;
 Gan teagasg, is gan seoladh, seagh,
 'S gan treorachadh gu ciun ;
 Gur iad a thigeadh deonach, bla',
 Na d' chomhail, 's ann gu dlu' ;
 'S chan fhaca' mi bho m' oige h-aon,
 Bu deonaich leo na thu.

Bu tharais, cairdeal, coimhneal thu,
 'S bu 'Shaidhfhear thu co-dhiu ;
 Aig toir soluis agus soilse dhuinn,
 Air gach troit' reachd, is lub ;
 Their d' bhrath'raibh gum bu bhoilsgeant thu,
 Aig cuir gach roinn gu taobh ;
 'S gach anam ghin,* na dhaighnich thu,†
 Mar Dhiamain 'n diu ann d' chrùn.‡

Bha caomhalachd, bha stuaimeachd ort ;
 Bha suaicneas, agus tlas ;
 Bha irioslachd, bha truacantachd,
 Ann d' bhuaidhibh uil air fas ;
 Bha aoidh, bha tlachd co-ghluasad ort,
 Bho bharr do ghruaig gu d' shail ;
 'S a thaobh an stuic bho 'n bhuanadh thu,
 Cha b' shuarach thu ri d' radh.

Bha 'n fhirinn ghlan mar shuanas ort,
 Le buaidh gu uair do bhais ;
 Bha n' h-Ainghil naomh ga d' chuartachadh,
 Ga d' thogail suas gu h-ard ;
 Dh'ionnsuidh an ionaid uasail ud,
 Neach thruailidh cha 'n fhar ann ;
 Gu cuideachd naomh, gun ghruaim orra,
 'Ga bheil an T-UAN mar cheann.

* 1 Cor. iv. 15 † Acts, xv. 41. ‡ 1 Thess ii. 19.

Bha naomhachd ghrinn mar eididh ort,
 'S mar cheile dhuit bha gras ;
 Bha 'n Spioraid Naomh ga d' leidigeadh,
 'S umhlachd ort fein mar bhlath ;
 Bha Iomhaigh an FHIR-REITICHIDH,
 Aig seuladh sud bho 's-naird ;
 Le ciall, 's le tuigsé leirsineach,
 Mar ghathain grein, le blas.

Mar a ghrian 's na speurain thu,
 A' 'measg nan reult' fhar chach ;
 Aig toirt solus do na ceudain,
 Ri fad do re, 's do la ;
 Thog thu fianais an DUNEIDIN,
 Gu geur an aghaidh *Phaip* ;
 Bhiodh na b' mhios na sgrios na Heipht' dhuinn,
 Na 'n togt' a reist e 'n aird.

Gur tu theasairgin Strath-Eirin,
 Nan eigin 'n uar a bha ;
 'S iad fo' sgeod an t-shionuich reubaidh,
 Bh' aig Mammon fein na thrail ;
 Na aghaidh 'n uar cha 'n treud aigé,
 'S tu fein a ghabh 'm pairt ;
 'S thilg thu 'mach bho chle na Cleir c,
 Dh'ain-deoin lagh na Eud bha dha.

Gum b' iongantach an leirsineachd,
 Bha agad fein do gna ;
 Do 'n Eaglais bu gle' eudmhor thu,
 Cumal feinealeachd a bhan ;
 Gum b' aon dhe shoithich Levi' thu,
 Gun smàll, gun bheud, gun tair ;
 'S beag 's urra mis' a leabhadh ort,
 Dhe n' dh'fheadain fein a radh.

Bu teirc do leithid ri fheadain dhe
 Na tha fuidh n' ghrein san alls' ;
 'S na Teachdfheara 'ta eudmhor,
 Ac tha acan 'n deigh's do bhais ;
 'S tric thagair iad mu d' dheighin-sa,
 Mun d' eug thu, thu bhi slan ;
 Ach cuid, bha mar mhic Eli dhiubh,
 Gun duird bho 'm beul ga radh.

Bu tapaidh, is bu treubhach thu,
 Chum reiteachadh gach cas ;
 Aig Sionaidibh, 's aig Cleiribh,
 Gu 'n geileadh iad do d' dhan ;
 'S mor 'n diu tha bhron mu d' dheighin-sa,
 Ri fheadain anns gach ait' :
 An Deas, 's an Tuath, 's gach ceim dhiubh,
 'N Inbhirneis gu leir, 's an Aird.

Ach 's beag tharas mi fhein airidh,
 Dhe mhead 's tha chradh nar 'measg ;
 Do Cheile a bhi cho chraiteach, Oich !
 An drast', agus do shliochd ;
 'S ciod e aon nith' ni 'naird thu dhoibh,
 Cha 'n fhiosrach cach, na mis ;
 Ach an 'Ti a rinn a bhearn so,
 'S E charas far na bhris.

'S e ghuidheam gu gle dhichiollach,
 Na 'n tarain fhein bhi glic ;
 An Spiorad bha air Elijah,
 'Thigh'n air Elisha 'nois ;
 'S an Soisgeul bha thu libhirgeadh,
 'Theachd 'nois gu inntin d' mhic ;
 'S le solus mor na firinn, e
 Ga mhineachadh le gibht.

O RIGH nan RIGH bi cairdeal ruinn,
 'S aig dol an drast' le ar beachd ;
 'S ann an ionad 'n fhir a dh' fhag sinn,
 Tabh'r dhuinn le gras a mhac ;
 Air a chriodh, agus air airne,
 Sgriobh d' statuin, is do reachd ;
 'S dean foghainteach na ait-sin e,
 Chum sabh'laidh do nar leith'd.

'S ma runaich THU nach tarladh so,
 Bi Fein dhuinn 'n drast mar thaic ;
 Ga nar gletheadh bho 'n luchd starsachd,
 'G iarruidh gharaidh oirn a shreap ;
 Aig nach eil ni na 's fearr air bith,
 Na 'n Stiapan 'mhan nam beachd ;
 'S ge do robh sinn *cian* mar tha sinn,
 Cum na *meirlich* uainn 'mach,

O THI thug athn' do Lasarus,
 Theachd 'n aird 'mach bho n' chlach ;
 An deigh bais dha ceithir laithin,
 Thug a Spiorad dha air ais ;
 Na leigs' le h-aon gu d' Phailinibh,
 Dh' ain-deon *Patronachd*, a steach ;
 Mur bi do ghnuis, 's do lath'rachd leo,
 Cuir saradh orr' le d' neart.

Ge d' tha sinn air nar cuartachadh,
 Le neoil cho gruamach, tiugh ;
 An dorchadas cho duaichne oirn,
 'S an solús uainn gun d' thug ;
 An TI ro naomh leis n' bhualadh sinn,
 Gur mor tha thruas na uchd ;
 Nar caoidh gu 'n ruig a chluasain-sa,
 Chum fuasgladh oirn gu moch.

'S e dh' fhag cho balach truagh sinn, sa
 Chuir gruaimen oirn cho tuir ;
 Nach i an aois thug uainn-ne thu,
 'S co luath 's a rinn thu sguir ;
 'S na gibhtin glic a fhuar thu ann
 Dó bhuidhinibh a chuir ;
 Is na seula bha thu fuasgladh,
 Gun neach ga 'n luaidh an diu.

Ach ni mi anois co-dhunadh,
 Air gach cuis bha mi 'g radh ;
 'S measam gach neach mar *Iudas*,
 Nach eil dhe m' run; 's dhe m' chal ;
 Domhac a theachd gu do Chupaid,
 Mu runoich RIGH nan gras ;
 'S gu bhí mar tháic do 'n teaghlach ud,
 A cuireadh rinn nar cradh.

MARBH-RANN MHAIGHSTEAR HUISTEAN

*MHIC AOIGH, Ministear an t-shoisgeul ann Sgìora
co-cheangailte na Moigh agus Dhal-fbearghuis.*

'S E sud an sgeul ata craiteach,
Chaidh shoirm an drast' nar cluais ;
Sgaol 'mach feadh na Duchain,
Air gach taobh dhinn man cuairt ;
Tha e duilich, ro chraiteach,
Do n' chuid araid dhe 'n t-sluagh ;
Maighsteir Huistean mo ghraidh-se,
Leis a bhas air thoirt bhuainn ;

Cha be dò chall-sa a tharladh,
Ge do cha' thu thoirt bhuainn ;
'S do ghairm 'mach as gach deuchain,
Gus a bhlas ata shuas ;
Bho gach daors' agus plaigh,
Is bho gach bas agus truaigh ;
Stigh 'measg an luchd aitich,
Tha seinn dhasan fhuar buaigh ;

Ach 's ciurteach, muladach, craiteach,
A dh' fhag do bhas-sa 'n sluagh :
'S iad-s' shealbhaich 'n ni araid,
Anns gach cearnuidh mun cuairt ;
Bho n' chaidh t-ungadh bh' os-nairde,
Le fìor ghrasa nan buaigh ;
A dh' fhag maiseach, ro bhla thu,
Lan do ghradh is do thruas.

'N uar dh' fhairdis mis 'measg nan uaisle,
Ciod chuir fu' ghruaim sibh gu leir ?

Agus a ris 'measg nan islibh

Ciod dh' fhag sgith sibh gun fheum ?

Cha 'n iad amhan a chuid araid,

Ach buith'n gun ghras mar 'n ceadn' ;

'S e 'm freagradh le cradh dhomh ;

Och-on ! mar tha sinn na dheigh.

Rinn do bhas-sa da bhain-treabhach,

Ann san am so gu fìor ;

Sgiore na MOIGH, 's do BHEAN-PHUISD',

Co 's urra chunntadh an eis ?

Tha na lotainse cho chraiteach,

'S gun dh-thug iad strachd dhuinn gu leir ;

Nan deanadh gaol agus blas e,

Co b' urr' bhi slan ann do dheigh ?

Ach co-lions' geallana Chumhnaint,

Do n' chnuasaich lag ud a dh' fhag ;

Biodh t-fhear tighe do, n' bhan-treabhaich,

Is gle' a chlann bho gach plaigh ;

Dean am foghlum, 's an ceannsachd,

'S an toirt a dh' ionnsuidh staid grais ;

Chum 's gu meal iad mar oighreachd,

Sud 's le do chloinn-s' aig a bhas.

Bha do chomun, 's do ghrasan,

Do n' bhuithin chraiteach bha fann,

Gu an altrum, 's gu 'n arach,

Mar dhealt aluin do, n' fhonn ;

'S tu mar chuibrigeadh bla dhoibh,

Gu dion strachda bho 'n ceann ;

Is cha 'n iaradh tu dh' aite,

Ach 'n roum bu tair bhiodh ann.

'N tra chuimhn'eas mise mu t-abhais,
 Ni sud m' fhagal gu tinn ;
 'S do CHUPAID bhi na fasach,
 Far am b' abhais leat seinn ;
 Tha i 'nois glaist leis a bhas,
 Is thus' gu brath cha d' thig innt' ;
 Thugte 'n COINNLEIR ro ailt' uainn,
 Is togaidh satan a cheann.

Aig an am-so, their satan,
 Theid mi gun dail feadh na tir' ;
 A chuir air aghaidh mo shean abhais,
 An'n 'measg mo chairdean gu leir ;
 A chum a lionadh le *ardan*,
 Le *briseadh* sabaid, 's le *sannt* ;
 'S tuile dhe mo luith'n basmhor,
 Mar tha *misg*, is *cabraid*, is *danns'* ;

Ach tha feagal, 's tha cradh orm,
 E chuir fear bla a rist' ann ;
 A bhios ri teanail nan cairdean,
 'S nach urr' bhi slan dhe an dith ;
 Their mu m' dheighins' gu h-araid,
 Nach d' thig bho bheuls' ach ni cli,
 Is mar creid sibh a phairt ud,
 Gur sibhs' mo chairdeans' a ris.

Ach tha *Patronage* an aoigh ud,
 Fathasd slan ann san tir,
 Is gheibh mi leth-se, 's le m' chairdean,
 Ministear laidir gun bhrih ;
 A ghabh's Stiapan, gun ghrasan,
 'S sgapas blathain na tir ;
 'S an sin biodh mis, agus each dheibh,
 A rist' a thamh ann an sith.

Ach tha t-eaglais na fasach,
 'S do roum'chin bla air fas fuar ;
 Agus cruinneachadh nan cairdean,
 Lan do chradh, is do ghruaim ;
 Is iad aig amharc nan aitibh,
 Far am b' abhais'leat gluas'd ;
 Is ma 'ta aon neach gun chradh dhiubh,
 'S aid chuid is tair dhe 'n t-shluagh.

*MARBH-RANN UILLIAM MHC AOIGH, bho
 Thyre ; Fear-ceasnuichidh, uar-eigin, ann Sgiora co-
 cheangailte na Moigh agus Dhal-fhearghuis.*

Mo rhaoghain, 's mo ghradh,
 Dheth na daoine bha sgaoilte,
 Ann san t-shaoghal-sa 'mhan ;
 Bha do mhais, agus t-aoilteachd,
 A bhrigh naomhachd, is graidh,
 Na maise 'measg mhilltibh,
 Air 'n do libhirgeadh gras.

Bha do bheatha mar theagasg,
 Gu leabaidh do bhais ;
 'S bha do bhriaraibh mar eilin,
 Bh' air an seideadh os-naird ;
 Bha do chomun co milis,
 Co fallan 's co tla ;
 'S gu 'm biodh iad mar an driuchd,
 Do 'n bhuithin bhruit' ud bha 'n sas.

'N tra rachadh tu dh' urnaigh,
 'S do shuil ri os-naird ;
 Bhiodh am pobul 'air 'n urachadh,
 Le na dhruigheadh troimh d' bheil ;
 Bhiodh do chriodh-s' aig gaoladh,
 Amach tonnanaibh bla,
 Bho 'n t-sugh bh' ann a t-anam,
 Do charanas graidh.

Ach a chairdibh biaidh'bh 'g urnaigh,
 Le nar suil ris a chuan,
 Do thoradh na h-iobairt,
 A thug saorsa mun cuairt ;
 Gus am faith sinn a bhearn ud,
 An nairde le buaidh ;
 'S am briseadh a chàramh,
 A thaobh fabhar an UAIN.

Cha Uilliam mo ghaol-se,
 As an t-shaoghal-so nunn ;
 Do dhionsaidh na tire,
 S' am bheil saorsa nach gann ;
 Bho 'n Deamhain, 's bhio 'n t-shaoghal,
 'S bho gach daorsa 'ta ann ;
 Ach a h-aon dh' easbhuidh naomhachd,
 Cha 'n fheud e dhol ann.

Ach dh' fheamhmid seoladh,
 Troimh chomhradh do bheul ;
 'N tra labhradh tu mu 'n doigh ud,
 A ghabh trocair riut fein ;
 'S an tra dheanadh tu saorsain,
 Mu do libhirgeadh fein ;
 Bhiodh a bhuithin bhochd, bhruit' ud,
 Air an urachadh a reist'.

Ge do shiubhlainn na duchain,
 Air gach taobh dhiom mun cuairt ;
 Bho Thaobh Deas na rioghachd,
 Gus 'n ruiginn 'ris a mhuir thuath ;
 'S ge do shirinn gach aon dhiubhs',
 Air na shaoruich an t-UAN ;
 B' e am freagradh, le cradh dhómh,
 Och ! b' e nar bas e dhol uainn.

'S e ochd ceud thar aon mhile,
 A dh' uraisidh a dha,
 Dhe bhlianna 'n FHIR-SHAORAIDH,
 'N d' thainig caochla' do bhais ;
 Thug sud small agus bliadhnachd,
 A measg diadhachd nar la ;
 'S chuir bhreith' nas ga lionadh,
 Ann nar fianais do ghna.

Bha ministearan laidir,
 Ri camhran ro gheur ;
 Ris-se, 's ri bhraithrean,
 Le 'n ardan, 's le 'm fein ;
 Ach ma thig iad gu brath,
 Gus an aite 'm bheil eis ;
 Chi iadsan gum b' fhearr e,
 Na aireamh dhiubh fhein.

Tha do cheile bochd, gruamach,
 Air a lionadh le cradh ;
 'S ann dhise nach b' ionadh,
 Gus an crìochnaich a lai' ;
 As deighidh do dhiadhachd,
 Do chiall, is do ghradh ;
 'S co 'r bith do 'm b' aithn' do bheusan,
 'S iad dh' fheadach so radh.

Biodh ise, is na dileachdain,
 Fuidh do shuilrineachd fein ;
 Fuigheadh am pearsa, 's an anma,
 Uaitse tearmuin gu leir ;
 Fuigheadh iadsan do ghrasan,
 Chum an arach dhuit fein ;
 Chum 's gu meal iad an t-ait' ud,
 Aig a bhas, ann bheil eis,

Tha na bain-tighearnaibh stuaim,
 'S na daoine uaisle do 'n reir ;
 'S na maighdeanaibh ordail,
 'S na daoine oga le cheil ;
 Mu 's beag, na mu 's mor iad,
 'S an fhior-bheo bhi nan creibh ;
 Ma fhuar iad ort eolas,
 Tha iad bronach a' d' dheigh.

Bha mise ga d' amhraic,
 Ann san am ud dol bhuainn ;
 Air t-iomrachadh le Ainglibh,
 Gu aoibhneis gun ghruaim ;
 Bha thu cosmhal ri Iacob,
 Fhuar tear'nte as gach truaigh ;
 'S an deigh sud chaidh charamh,
 Le embalum 's an uaigh.

MARBH-RANN Uilliam Mhic Aoigh cheudna,

'le neach eile.

'S ANN tha na còmhara' dearbhte,
 Gu 'm bheil fearg air an ARD RIGH;
 Ri nar Duchanaibh peacach,
 A dhiult a theachd'rachd ro ghras-mhor,
 Thug E dha-thigh bhuaninn Uilliam,
 Am fluthar mullaich ro ailte,
 As an Eaglais is isle,
 Dh' ionsuidh an t-SHION is airde.

'S beag an t-ionadh do bhraithribh,
 A bhi craiteach, is brònach;
 Ann an àm dō na cairdibh
 A theachd gu lathair an orduigh;
 'S nach fhaic iad ann Uilliam,
 A ghnuis mhulach bu stòilte;
 Bu tric, air bhi dhà bhi 'g urnuigh,
 A bhiodh an suilean a dortadh.

Bi sin a ghnuis a bha fionalt,
 Suairc, siobhailte, mhothar;
 Lan ealain is mineachd,
 Ameasg gach inbhe, air a moraid;
 Ann an cumadh do phearsa,
 Bha thu tlachdmhor, is domhal;
 Cruth co min ort ri maigdean,
 'S am beul bu choimhneale combra'.

Ach 's i mhais a chuir CRIOSD ort,
 A rinn sgiamhach fhar chach thu;
 Iomhaidhs' tharuing air t-anam,
 Ann an glaine, 's an ailteachd;
 Ameasg na b' aithne dhomh dhaoine,
 Air na shaoraich a ghrasains',
 Bha iad aineamh ri fhaodain,
 Ann an gaol bha co bla' riut.

Lo-chrann soluis bha boillsgeil,
 Soilleir, soilseanach, oir-dhearg;
 Caomh, iriosal, baoghal,
 Do 'n aireamh bhiodh leointe;
 Duine misneachal, treubhach,
 Lan eud agus eolais;
 Nach aomadh, 's nach geilleadh,
 Do rheusantaibh feolmhor.

Plannt torach san fhianan,
 Bha gnìomhach is saoth'rach;
 Aig ruith a reise le curam,
 Ann an umhlachd gun chlaonadh;
 Bha do bheatha, 's do theagasg,
 Agus t-eiseimpler naomh-sa,
 Na mor aobheas do 'n Eaglais,
 'S nan cuis eagail dhroch-dhaoine.

Ann an dreachd an Fhir-ceisnich',
 Bha thu dleasnach, is dileas;
 Aig innseadh a chunntart,
 Do gach duine bho 'n fhirinn;
 Is air ro-mhead an eolais,
 An seoltachd, is an innleachd,
 'S math dh'aineadh tu n' anail,
 S' nach biodh an fhallanachd chinnteach.

An uar a rachadh tu dh'urnaigh,
 'S do shuil ris an airde;
 Ri AINGHIL a Chumhnaint,
 FEAR-PUISDA do ghraidh-se,
 Bhiodh toradh na tuise,
 Mar an driuchd tighèin a bhàn ort;
 'S luchd nan criodh'chain bruite,
 Aig fuidhein tluis, agus slainte.

Bha do bhuidhean co-ciatach,
 'S co lionmhor nan airéamh;
 Le maise na diadhachd,
 Aig cuir sgiámh air gach páirt dhiúbh;
 'S ge d' rachams' gan leabhadh,
 'S math bu leir dha do chairdibh;
 Gur beag 's aithn' dhomh innseadh,
 Dhe 'n oibear fhionalt rinn gras' ort.

Bha do bheatha co-ceilleidh,
 Co eudmhor, 's co gaolach;
 Ann do dheileagadh cumant,
 Bha thu cumair 'measg dhaoine;
 Ann sgach ceum dhe do chursa,
 B' e do chuspair iuil am FEAR-SAORAIDH;
 A rinn gu tearuinte do stiuradh,
 A steach do Churtaibh a naomhachd.

Bha t-fhianuis co glaine,
 Co fallan, 's co eudmhor,
 Air taobh an Fhir-shaoraidh,
 'N aghaidh daoine mi-rheusainté;
 A thaobh do ghaoil-se do 'n fhirinn;
 Is do dhilseachd le chèile,
 Bha fear casaid nam braithribh,
 Mu do shalaibh aig teumadh.

Bha luchd aiteachaibh feineal,
 Is mic Eli an toir ort;
 Agus Eildfhearaibh tiorum,
 Gu minig ga 'n comhnadh;
 Ach ge 'm b' ol leis an diabhal,
 'S na dheanadh an seors' ud,
 Rinn PRIONSE na *Siochaint*,
 Do dhion-se bho 'n doi-bheart.

'S e aon mhile, seāchd ceud,
 A h-ochd deug, is ceithir fichead;
 Ann san deach' do thoirt sabhailt,
 Bho gach gabhadh, is trioblaid;
 Mu an robh thu toirt rabhadh,
 Aig sior-radh gu 'n d' thigeadh,
 Trom smachdachadh cinnteach,
 Air an linn-sa tha 'nois ann.

'S beag an t-ionadh a h-airnibh,
 A bhi craiteach, is leointe,
 Aig a Cheile so dh'fhag thu,
 Mar ri paisteachan oga;
 Ach an TUITFHEAR do b' abhais,
 Bhi na PHARANT do 'n t-seors' ud,
 Gu 'n dean dion dhoibh na fhabhar,
 'S toirt gu AROS a GHLOIRE.*

* 1 Cor. xi. 1.—1 Pet. ii. 21.—Phil. iii. 18.

† 'S fearr failigeadh an' oirb uasle,
 Na buaghachadh an' oibir mhi-mhoir.

